

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Patriotism rutean.

Budapesta, 24 Februarie.

D-voastră poate nici nu știți, că în dieta Ungariei sânt reprezentați și Rutenii prin un deputat din nația lor. Da! Mocsary Géza, un avocat din Ungvar este deputat rutean gr. cat. sau precum se numește el Maghiar gr. catolic.

Este un bărbat afabil de altminteră, însă l'a pus păcatele încă la alegerile pentru sesiunea trecută de s'a făcut stavilă contra partidei naționale rutene și și a cheltuit tot ce a avut și ce n'a avut ca să reiasă deputat. A reeșit ca deputat de partida lui Tisza, însă numai decât la început a părăsit pe stăpânul seu și a trecut la opozițiune, după aceasta a urmat concurs asupra bietului, după concurs depunerea mandatului, după aceasta o pauză până când s'a împăcat cum s'a împăcat cu creditorii, și apoi ca deputat opozițional iarăși a devenit ales cătră finea sesiunii trecute, însă blăstămata de lege de incompatibilitate îi făcea tot nesigură pozițiunea, pentru aceea se și arăta cam rar pe aici.

La alegerile trecute nu știu cum, cum nu, îl vedem metamorfosată, îl vedem figurând ca candidat guvernamental. Cei ce'l cunoscneau credeau că numai din greșală a ajuns el în lista deputaților Tiszaști, dar în fine vedându'l căși ocupă loc în cameră vis-a-vis de opozițiune a încetat orice îndoială în privința ținutei sale politice, numai motivele cele adevărate a trecerei sale nu erau încă cunoscute.....

Acest deputat, în ședința de eri, asupra budg-ului ministrului de finanțe, a ținut un discurs lung, în care se ocupă mai cu samă cu administrarea averilor statului, și între altele țișe:

„Averile statului să se esarîndeze pe timp îndelungat, căci numai astfel poate arîndașul duce economia domestică, dar aceasta o recomând mai

cu samă la bunurile din Ungaria superioară, unde cu preferință este indicată economia intensivă, doresc ca aceste bunuri să se esarîndeze comunelor, căci acele ca economi de vite nu pot trăi fără ele, mai cu samă o merită aceasta Rutenii din Marmăția, Ugocia, Bereg și Ung, cari nici odată nu s'au lăsat a se folosi în contra elementului maghiar, ci au luptat fidel cu Maghiarii atât în luptele de independență sub Rákóczy cât și în 1848, și cari în cesțiunea limbii maghiare ca obiect de studiu obligat în scoalele elementare, atât de laudabil s'au declarat *contra Românilor* etc.

Noi nu scim să se fi declarat poporul rutean din comitatele amintite în cesțiunea limbii maghiare, căci pe acela nime nu'l întreabă, s'a declarat însă doi episcopi ruteni, și acuma eată vine alesul poporului, și pentru acest vot patriotic se prenotează pe bunurile statului.

Veți așă! „do ut des, facio ut facias!” Nici nu s'a uscat bine cerneala pe adresa episcopilor ruteni, și și vin prin organul deputatului și cer pentru poporul lor pâne dela stat, căci altminteră nu pot trăi. Astfel este patriotismul renegaților!

Arete guvernul numai un singur individ dintre nemaghiari, care i s'ar fi lingușit lui, sau care ar fi aruncat cu tină în muma sa numai de dragul Maghiarilor, și care pentru aceasta n'ar fi pretins remunerațiune grasă.

Am cunoscut și cunoascem de acestia chiar și din sinul națiunii noastre, căci lăpădătură se află în toată lumea, am vedut și vedem remunerațiune meritele lor în diferite forme; în-ă atâta nerușinare, ca în parlament, în fața lumii să se ceară remunerațiune acestor felii de merite n'am cređut posibil nici chiar în patria noastră.

Jurnalistica maghiară oarbă cum este ea, rădică cu ostentațiune adresa

episcopilor ruteni, ca model de adevărat patriotism.

Fiele de bine! noi nu li invidiam amicii, ci îi compătimim pe ei că nici ađi nu și cunosc interesele, și nu și cearcă amicii cei adevărați acolo unde ar trebui.

Nu ved ei că acesti amici se cer la sinul lor? bine! nutrească-i, dar apoi să fie pregătiți și la aceea că nimic nu e etern pe lume, ei se vor folosi de căldura sinului maghiar și se vor întări, va veni apoi altul care va promite mai mult, și fie convinși frații Maghiari, ca aceia cari și vînd patriotismul astăzi nu vor absenta dela licitațiune nici odată, căci „lupul și schimbă pîrul dar năravul nu!”

„Pester Lloyd,” și după el și celelalte foi maghiare afirmă cu posivitate că ministrul de culte, va subscrerne acest product al ostenelelor sale — adresa episcopilor ruteni — la Maiestatea Sa, ca să se informeze Regele și despre opiniunile Rutenilor față de ale Românilor.

O va face și cred că ađi mâne va avé ocașiune să subscearnă și a episcopatului catolic. Se vede dară că totuși valorează ceva protestul Românilor, căci altminteră un guvern care se consideră de omnipotent față de naționalități, n'ar afla de lipsă ca să pună în mișcare tot clerul superior catolic în contra desprețuitului episcopat român.

Noi sperăm însă că la curte nu se vor numera voturile ci se vor pondera.

Nimic mai ridicul, decât că episcopatul catolic să afirme că el are lipsă de lege pentru impunerea limbii maghiare ca studiu obligat în scoalele confesionale, pe când de altă parte afirmă că aceasta este și dorința poporului.

Dar dacă este dorința poporului, și este și dorința episcopilor, cine îi opresce pe episcopii catolici, cari sânt domni absoluți în biserica lor, ca în scoalele lor confesionale se întroducă

limba maghiară? Ce lipsă au ei aici de lege, de autoritatea statului?

Chiar prin fapta lor dovedesc ei că nu este adevărat ceea ce țișe. Prin aceea că cer lege, dovedesc că fără autoritatea statului nici chiar ei nu pot introduce limba maghiară în scoalele confesionale.

Se vorbesce pe aici, că și Sasii vor trâmite o deputațiune în contra limbii maghiare cu adresa, însă „circumspecti” cum sânt ei, nu la regele ci numai la guvern.

Ce cugetați, oare dnul ministru o va subscrerne și pe aceea la Maiestatea Sa pentru informațiune mai amplă?

Revista politică.

Sibiu, în 26 Februarie.

Târdu dar totuși. Episcopatul român greco-catolic dela Blaj s'a hotărit ași publica representațiunea sa, asternută la Preaînaltul Tron în cauza maghiarizării scoalelor. Ne pare bine, că s'a făcut aceasta și că nu ne-am înșelat în așteptările noastre. „Foi'a scolastica”, ce apare la Blaj, este organul de care s'a folosit episcopatul greco-catolic pentru publicarea representațiunii și după care și noi o reproducem. „Escelența Sa dr. Ioan Vancea”, scrie sus citata foaie, „a asternut împreună cu episcopul Lugoșului dr. Victor Mihályi o representațiune Maj. Sale în audiență privată la 10 Februarie, cu espunerea pre larg a tuturor motivelor și impregiurărilor, precum numai în audiența privată este posibil. Episcopul Gherlei, Il. Sa M. Pavel tind pre la 10 Februarie în călătorie n'a putut subscrie representațiunea asternută de metropolitul seu; însă după reîntorcerea la scaunul seu venind la residența metropolitană s'a dechiarat intru toate învoit cu pașii făcuți. Ordinariatul dela Oradea mare și-a dat asemenea declarațiune.”

De altă parte ne spune „Buda-

FOIȚA.

Aventurile

doctorului Van-der-Bader.

Din franțozesce de Evariste Carrance.
(5. urmare.)

IV.

„Amorul” de J. Michelet.

„O mare descoperire?” întrebă librariul.

„A bună samă... domnii Thorley și Beckers vor fi foarte surprinși dar totuși lucrul este foarte esact.”

„Dar ce e domnule doctor?”

„Veninul curare înceată de a mai fi unic în felii seu, amice, chiar în acest moment am descoperit o grupă întregă de corpuri, cari vor avé tocmai aceleși efecte asupra omului și asupra animalelor.”

„Ah!”

„Da, aceste veninuri curarice sânt: jodorul de méthylammonium și jodorul de tetramylammonium!”

„Audi, audi!” țișe Van-der-Hock, a le căru cunoscințe științifice erau prea mărginite... „audi, audi, dta ai descoperit aceste, domnule doctor? Onoare dtale, onoare întregi cetăți de Leyden.”

„Ți mulțumesc, amice!” țișe profesorul cu gravitate, stringînd librariului mâna.

„Scii, domnule doctor” încep Van-der-Hock, „că tocmai am primit din Franța o serie întregă de opuri?”

„Nu sciu prietino!”

„Studii, analize... semnate de cei mai renumiți bărbați, cu deosebire o traducere franceză, făcută de Gerhardt, a opului „chemia organică” aplicată la fiziologia animală și la patologie, de baronul Iustus de Liebig.”

„Ah! arată-mi-o îngrabă... Co-lea jos se află capete minunate.”

„Claude-Bernard, Arago, Figuier sânt autorități științifice.”

Van-der-Bader intră în librărie și cumpără nesce lucruri neînsemnate spre marea supărare a domnului Van-der-Hock.

Spiritul eminentului profesor se plimba prin alte regiuni; noua sa

descoperire îl absorbi cu totul și fără a sci ce face, el țișe:

„Tetramylammonium! cum de n'am cugetat eu mai curînd la aceasta nu e de cređut.”

În acest moment, librariul aruncă o privire desperată asupra etagerilor sale.

„Ah!” țișe el, „tocmai am primit a șeptea ediție a unui op foarte curios scris de un însemnat învățat.”

Van-der-Bader stătea nemișcat.

„Poftesce, domnule doctor, uităte Dta însuși, aici Ți present analiza inimei omenesci și dta curînd mi vei spune cea ce ții despre ea!”

La cuvîntul analiză, învățatul își ridică capul și își aruncă privirea asupra unui volum, ce neobositul librar îl întinsese.

„Amorul, de J. Michelet,” ceti el tare. „Nu cunosc nici pe unul nici pe altul.”

„Ia acest studiu, și nu Ți va părea rău!” insista Van-der-Hock.

Doctorul deschise cartea și un paragraf părea că îi atrăsese atenția. Acest paragraf, iată'l:

„Cine va avé acum curagiul să

discute, dacă femeia este superioară sau inferioară bărbatului?”

„Ea este și una și alta tot de odată.”

„Întocmai precum ceriul încungiură pământul, așa încungiură femeia pe bărbat, ea este de-a pururea în giurul lui. Din ea noi ne-am luat începutul.

„Prin ea noi — trăim.”

„Prin ea noi sîntem învăliți.”

„Noi o respirăm, ea este atmosfera, elementul vieții noastre.”

„Iată un pasagiu foarte ciudat!” țișe Van-der-Bader, cu un zimbet sarcastic. O! o! aceasta-i prea mult... Acești învățați francezi sânt incorigibili!”

„Iată aci unul, care înlocuesce oxygenul prin femeie.”

Dar vestitul chemist n'ajunsesse încă la sfîrșitul surprinderilor sale; și aceasta ți avea să lase urme nesterse în viața sa.

Ne avînd alt ce-va de lucru și poate și din curiositate — acest mare păcat al ficelor Evei și al învățaților — Van-der-Bader întorsese de nou câte-va foi din aceasta carte ciudată și ceti mai încolo:

pester Corr.", că episcopii romano-catolici s'au declarat unanim, că introducerea limbii maghiare de obiect obligatoric în scoalele populare este în toată privința de lipsă și cu scop, și au încunoscuit despre hotărârea lor pe ministrul de instrucțiune.

Cu primirea rezoluțiunii lui Sturm în delegațiunii, s'a sfârșit acțiunea opozițiunii și toate vor merge acum cursul lor natural resp. guvernamental. Din debaterile delegațiunii mai avem a înregistra o cesțiune ce privește România.

Când comisiunea s'a ocupat cu creditul pentru legațiunea austriacă la București, comitele Andrassy a declarat, că fie-care guvern trebuie să păstreze libertatea de a recunoaște sau nu independența României până când acest Stat nu va fi implinit toate condițiunile pe care le impune tratatul din Berlin. „Dealtmîntrelea“, a spus ministru pentru esterne, „România a dat deja asigurări convingătoare despre respectul său pentru opera congresului și în fine Austro-Ungaria n'a fost cea dintâiu putere europeană care a acreditat pe reprezentatele sale pe lângă guvernul principelui Carol; Rusia a făcut aceasta înainte de Austria.

„Austro-Ungaria, trimițând un reprezentant la București, a crezut a asigura o realizare și mai repede a scopului urmărit și la care am cooperat cu celelalte puteri; ne deosebim numai în privința mijloacelor de întreprins pentru ajungerea aceluia scop. Această deosebire e însă motivată nu numai prin cuvinte de învecinare directă, dar și prin împrejurări speciale, fiind că noi avem în România mai mulți supuși decât toate celelalte puteri împreună și pentru că interesele noastre economice cele mai vitale ne-au impus trebuința de a procedea astfel cum am făcut.“

În rëndul evenimentelor politice Franța pare a ocupa rangul prim. Scirile ce ne vin de acolo, vestesc că acest stat în curând se va afla ea însăși înaintea unei schimbări radicale. De când cu repășirea lui Mac Mahon cursul lucrurilor nu este așa regulat și statornic ca mai înainte. Republicanii radicali se luptă ne contenit cu republicanii conservativi. Drept jertfă a acestei lupte a cădut ministrul de interne Marcère. Comisiunea camerei a hotărât, precum anunțasem încă în nr. trecut, a da în judecată pe guvernul dela 16 Mai pentru faptele lui. Cabinetul Waddington s'a opus cu întreaga sa autoritate în contra acestei hotăriri; înaintea comisiunii Waddington desvoltase pe larg motivele, din cari guvernul este necesitat a se opune dărei în judecată a ministrului Broglie. El accentuă irita-

țiunea, ce s'ar produce în țară prin un astfel de proces politic, inconvenientul, de a asculta mărturii militare, impresiunea rea, ce ar face o astfel de procedere asupra opiniunii publice în țară și afară din țară. Nu este deci mirare dacă se privește acum cu oare-care nerăbdare la votul camerei. Waddington simte pozițiunea slăbită și Grévy nu va desvolta destulă energie pentru a susține cu orice preț ministerul actual. De sine se înțelege că o astfel de schimbare radicală în Franța asupra situațiunii Europei ar face o impresiune neplăcută, pentru că se accepta, ca guvernul cel nou să dea signalul unei ere nouă sau al mulcomirei în toate părțile.

Nici în orient nu merg lucrurile așa ca să dea loc speranței de pace și linisce. Adunarea notabililor din Tirnova a terminat discuțiunea regulamentului său; ea va procedea acum la alegerea biroului și va rezolvă petițiunile ce i s'au adresat. Comitetul acestei adunări s'a vădut nevoit a face o reprezentanță către puterile semnate, pentru restituire unității Bulgariei.

Din Macedonia fug Bulgarii în toate părțile; ciocniri sângeroase între ei și Turci sânt la ordinea zilei.

Dela Caransebeș, primim din parte foarte competentă desmîntirea formală a textului schimonosit de foile maghiare al cuvântărei P. S. episcopului I. Popas, rostite cu ocaziunea întimpinărei P. Sale la reîntorcerea din călătoria Sa dela Viena. Reproducem cu satisfacțiune întreg cuprinsul acestei scrisori, precum urmează:

Caransebeș, 24 Februarie 1879.

Domnule redactor! Aveți toată dreptatea, când dați expresiune convingerei comune în Nr. 21 al „Teleg. Roman“ că Preasânția Sa episcopului Caransebeșului nu a rostit, și, după trecutul lui, nu a putut rosti acele cuvinte, ce i le pun în gură foile maghiare ca răspuns la salutările în Caransebeș, la reîntorcerea sa din deputațiunea dela Viena.

Ovațiunea făcută din acest indemn a inferbentat creerii Comitatensilor de aici, și în căutarea lor febrilă după aliați contra ovațiunii, neafându-i în părțile noastre de felii, și-au luat refugiul la mistificațiunii.

Răspunsul Preasânției Sale episcopului, care după introducerile îndatinate conținea o parafrază întru toate corectă a alocuțiunii Majestății Sale, rostită către deputațiunea Metropoliei noastre, — a întonat mai departe în mod conciliatoriu, popularu, propriu Preasânției Sale, că noi Români în trecut începând dela scoale normale până la Universitate am învățat lati-

nesce, apoi nemșese, acum învățăm unguresce și învățăm ușor, căci Românul are talent a învăța limbi străine. În fine s'a dat expresiune profundei și neclintitei alipiri a Românilor otodocși către preainaltul tron și dinastie.

Atât a conținut acel răspuns.

Funcționarii comitatului în ziua următoare după serenadă trag la răspundere pe doctorandul în drepturi Sălceleanu ca cuvântătoriu la serenadă și cer în scris cuvântărea, care li se dă și după ce, cetind'o și iarăși cetind'o nu pot scoate din ea nici înalta trădare, nici perturbarea liniscei publice, îi dau cuvântătoriuului părintescul sfat să nu se amestece în atari demonstrațiuni, căci este om tiner și își periclită viitoriul. Acum acești funcționari comitatensi și schimbă rolul. Ei au făcut un raport Ministrului de Interne, în care mistifică răspunsul Preasânției Sale episcopului.

Iată esplicarea la toate:

Dăm cu socoteală, că acel răspuns mistificat este trimis la foile maghiare spre publicare sau în biroul ministerial după informațiunile oficiului de vice-comite, sau de-a dreptul dela funcționarii comitatului.

Scopul acelei publicațiuni este evident și demascat în amintita notiță a „Telegrafului Român“ Nr. 21.

De odată cu această scrisoare primim în cauza aceasta și dela corespondentul nostru din Caransebeș, care a fost de față la întimpinarea festivă, rectificări cam de același înțeles.

Reprentațiunea

episcopatului român greco-catolic

în contra proiectului de lege pentru introducerea limbii maghiare ca obiect obligatoric de învățământ în scoalele populare.

(Așternută Majestății Sale în 10 Febr. a. c.)

Cesareă Regie-Apostolică Majestate!
Prea grațios al nostru Domn și Rege!

Sânt mai 900 de ani, de când S. Stefan, gloriosul și glorificatul rege prim al Ungariei, creatorul marilor instituțiuni de valoare perpetuă ale statului și constituțiunii maghiare, considerând înțelepțesce, că pre teritoriul acestei patrie mari locuiau cetățeni de mai multe limbi și datine, sau naționalități, pentru instituțiunile acele de însemnătate istorică ale sale a luat de idee fundamentală considerarea cuvințioasă și aprețuirea naționalităților ca atari, și însemnătatea cu totul mare a faptei acesteia și pentru țeară și stat a recunoscut-o prin următoarele cuvinte pregnante: „Unius linguae uniusque moris Regnum imbecille et fragile est.“ (St. Stephani Decr. I cap. 6 Nr. 3.)

femeie în toate metamorfozele sale ar fi totdeauna în uimire și sau s'ar plânge sau s'ar necăji, nici odată însă nu i s'ar uri; ună singură Te-ar pute ocupa de ce mii de ani.

„În fie care moment, fiind obosit după ce 'și a risipit și pierdut — electricitatea sa morală, bărbatul o regăsește în femeie, în a ei plăcută societate, la al ei sin cast.“

„Femeia, nu este numai asemenea nouă ci în multe privințe ea ne este superioară, mai curând sau mai târziu ea va sci totul!“

Doctorul Van-der-Bader închise cartea, o luă subsoară și se depărtă clătindu-se ca un om cuprins de beție.

„Eacă, eacă, se duce fără a îmi dice un singur cuvânt“ murmură Van-der-Hock.

Și bibliariul era în acest moment destul de aproape de învățatul pentru a îl auzi dicând în sino:

„Femeia! Amorul! ce analiză superbă!“

(Va urma)

Și intru adevăr! istoria celor ș sute de ani acum trecuți adevărată în mod strălucit, că fortărețele Ungariei zidite pe fundamentul acela fost tari și solide în mijlocul tuturor vicisitudinilor; pentru că locuitorii de limbă și datine diferite, cari formau părțile aceluia, au trăit între sine — cu rari excepțiuni — în pace și înțelegere, eără față cu periculele esterne amenințătoare s'au întrecut unii cu alții întru aducerea sacrificiilor necesare spre apărarea ei; de oare-ce fecare și-a iubit și temut tesaurii și prețioși: religiunea, ritul și instituțiunile sale bisericesci, așa patria comună ca pre nutrițoarea sa, limba și datinele sau naționalitatea și națiunea sa ca și pre mama sa cea dulce.

Așa a fost aceasta odinioară, încă și atunci, când în patria aceasta mai târziu unii după alții s'au așezat locuitori de limbi și naționalități noi: așa a fost aceasta tot-deauna, până la timpurile cele mai din urmă. Însă liberalismul, ce domnesce azi prin Europa și așa și în patria noastră, al cărui principiu este a o rupe cu trecutul și ordina toate altmîntre, precum se pare, voiesce a deschide cale la schimbări și în respectul acesta prin aceea, că prin purcederea sa în locul estimării împrumutate de până aci află de bine a da loc între naționalități simburilor jaluziei și ale neîncrederei împrumutate, din cari naturalminte se nasc împărechii. Pentru că trecând preste dicala prudenței practice „Ne transgrediaris terminos antiquos, quos posuerunt patres tui“ (să nu treci preste mieșinile vechi, cari le-au pus părinții tei, Prover. C. 22, v. 28) și părăsind postulatele justiției distributive, cari înainte de aceasta au șerbit de îndreptar față de toți cetățenii patriei, acum răzimându-se numai pe puterea unor partide singuratiche, nu totdeauna pune în cumpănă postulatele binelui public și ale și bunăstarea tuturor cetățenilor de stat, ci de multe ori acea, ce preinde interesul partidei sale și condițiunile de existență ale egemoniei câștigate.

Productul unui asemenea spirit se pare a fi, și în genere se consideră de atare, proiectul aceluia articlu de lege, carele are de scop introducerea limbii maghiare în scoalele confesionale, care proiect încă așteaptă încuviințarea prea înaltă a Majestății Voastre.

Prea înălțate Domne! departe e de la noi, ca să fim conduși sau și numai atinși de spiritul netoleranței, când plecați înaintea prea înaltului tron regesc al Majestății Voastre cu supunere omagială ne rugăm, să Vă îndurați prea grațios a denega proiectului de lege amintit încuviințarea prea înaltă. Pentru că noi, cari ne ținem de cetățenii de altă limbă și datine respective naționalitate, sântem respinși mai mult la stare de apărare, și apărăm aceea, ce este prețios în ochii noștri și are influență și asupra binelui patriei comune.

Causele și motivele noastre, pre cari după natura lor punem pond foarte mare, și de cari conduși așternem această rugare prea umilită, sânt următoarele:

1. abstrăgând dela aceea, că acel articlu de lege după judecata comună acestoralalte naționalități din patrie ar fi numai primul pas spre maghiarizarea scoalelor populare ale naționalităților acestora, și așa acel articlu de lege, dacă s'ar pune în vigoare, ar pune temelie pentru nimicirea succesivă a diferitelor naționalități, — abstrăgând dela aceasta, este afară de toată îndoială, că puterea și rigoarea aceluia articlu;

a) ar delătura din scoalele noastre confesionale — ca să grăm cu restricțiune numai la Ierarchia noastră, — pre cei mai mulți învățatori ai scoalelor populare confesionale și numai din motivul acela carele statorit prin acel proiect de lege și singur este de ajuns, că anume aceea nu vorbesc

„Trebuie să suferi, să iubesci, să cugeți; eată adevărata viață a unui bărbat!“

„Sânt oameni cari se cred celibatari.“

„Dar cine o este în adevăr? Eu am căutat, dar n'am aflat această ființă mitologică. Am vădut toată lumea căsătorită prin căsătorii trecătoare, adevărat secrete, rușinoase, cutare pe un timp de trei luni, altul pentru o săptămână și cutare pentru un minut, aceste măritșuri a le momentului care sânt nenorocirea femeilor, nu sânt de loc împreunate cu mai puțin necaz pentru bărbat. Chitul consumă mai puțin ca dama cu camelii.“

„Oh!“ murmură învățatul, „autorul acestei cărți nu mi pare a fi omul adevărului... el scrie că a vădut pe toată lumea căsătorită! Ertați mi acum să vă întreb, dacă aceasta e de credută; eu de exemplu, sânt eu însurat?“

Van-der-Bader nu sciea, că eră singura excepție dela acest profund adevăr, raportat de Michelet.

„Și chitul, care consumă mai

puțin ca dama cu camelii“ urmă el, „este el vr'un lucru atât de ciudat?“

„Aceasta damă cu camelii, de care eu nici odată n'am auzit vorbind, ar trebui să fie o ființă nesaturabilă!“

„Mă rog de iertare, domnule doctor“, strigă dintr'odată Van der-Hock, care n'avuse timp de ași câștiga cunoștințe științifice, dar avuse timpul de a înghiți romanele lui Dumas fiul, „dama cu camelii este o adevărată loretă, care se nutrește cu oameni tineri și care consumă mulți de acestia... enorm, fabulos de mulți,“ urmă bibliariul, care credea că spune doctorului ceva de interes.

Cest din urmă însă nu ascultase la aceasta esplicățiune luminoasă, privirea sa s'aștinți de nou asupra unei pagini din această carte minunată.

Iată pasagele, ale căror cetire, absorbeau cu deseversire pe doctorul nostru.

„O călugăriță din Alsația își uită după cum să spune, cu totul de sine pe timp de trei sute de ani ascultând cântecul priveghitoarei. Dară cine ar sci s'asculte și să urmărească pe o

limba maghiară și nu posed cunoștința ei. Așa mulți indivizi români apți luându-li-se pâinea și neavând nici un prospect, ca după timpul și speșele întoarse spre studiere să capete un mod sigur de subsistență, ar despera și înmulți numărul celor lipsiți de pâinea de toate dăilele și ceata malconfenților, — care lucru cu destingere în timpurile aceste cu direcțiune socialistică nici patriei nici societății nu i ar șerbî nici spre folos, nici spre bucurie, ci din contră i ar fi spre cea mai mare daună;

b) locul acestor fel de învățători poporali români destituiți, este credibil — să nu șicem sigur, — l-ar ocupa învățători de aceea, cari ar fi capaci de a satisface postulatului prescriș în proiectul de lege, și dacă ei nici după limbă și după naționalitate nu ar fi Români, nici după confesiune nu ar fi gr.-catolici; și așa pentru Ierarchia gr.-c. ar pute să întrevină aceea anomalie neauđită și starea aceea consternatoare, ca educațiunea și instrucțiunea pruncilor sei de școală, a fiitorilor sei credincioși, lăsată pre mâni străine să fie incredințată bunei voințe a unor indivizi cu principie și vederi contrarie principiilor sale religioase și limbei sale eclesiastice, contrarie ritului și datinelor sale creștine, — care lucru capii ierarchiei noastre nu l ar pute suferi cu nepăsare și fără de a se plânge în contra lui, și nici odată nu ar pute contribui spre aceea, fără de a neglece cu totul, ca nescari mercenari perfidi, postulatele esențiale ale sănței lor vocațiuni și ale sublimiei lor misiuni.

Deci pentru-ca să prevenim unele stări ca și aceste, vocațiunea noastră sacră pretinde ca să lucrăm spre delăturarea acelor incidente, ce ar produce atari stări, și aceasta împlinim prin cererea noastră prea umilită de mai sus. Dar încă

2. dacă ponderăm, ce fel de spirit pătrunde educațiunea religioasă morală a tinerilor, a fiitorilor părinți de familie, membrii ai societății, cetățeni și credincioși ai bisericelor, cari tineri es din scoalele manipulate de liberalismul domnitor acum sau influențate de spiritul lui, și principiele de comun anticreștine supte sub educațiunea aceasta, inima omului caută să se înfioare, și ori care părinte de familie cu judecată sănătoasă, ori-care cetățean cu caracter și membru credincios al bisericeii umplut de îngrijiri caută acuși acuși să cadă în desperațiune.

Chiar pentru aceasta noi ca administratori ai vieții catolice și apărători ai bisericeii creștine din respect ca credința ei și morala creștină să rămână nevătimate, și în interesul bine înțeles al societății, și al statului, cari ambii în realitate se bazează și se țin laolaltă prin acele, să înflorească din ce în ce mai mult, încă sântem necesați a face rugarea noastră prea umilită. Mai încolo

3. ceea ce și mai tare înmulțesce îngrijirile noastre cu totul îndreptățite este împregiurarea aceea prea momentosă, că ierarchia noastră gr. c. în credința bisericeii catolice este întemeiată după ritul grecesc cu limba română ca limbă eclesiastică, precum se vede apriat din cuvintele relative ale bulei canonisatoare a S. Scaun Apostolic al Romei date în 1853, cari cuvinte șic: „In Ecclesiasticam Provinciam Graeco-Catholicorum unitam linguae Romanicae... Apostolica Auctoritate perpetuo quoque erigimus et instituiimus.“

Așa dară pentru Ierarchia noastră eclesiastică limba română este cestiune de viață, (conditio sine qua non), prin urmare tot ce amenință și periclitează limba bisericeii noastre, limba română, amenință și periclitează tot odată Ierarchia, biserica noastră. Dacă noi față de pericolul acesta am fi indiferenți, atâta ar însemna, cât a ne face trădătorii bisericeii noastre, ceea

ce și numai a supune ar fi păcat cumplit, să nu șicem atentat sacrileg.

Dacă odinioară cu dreptul s'a putut șice despre biserica, cumcă dânsa este mama scoalei poporale, ca și carea în timpurile de mai înainte singură a născut și îngrijit școala poporală; în present se poate afirma despre școala poporală, că este foșorul (tinda) bisericeii, carea străpune din sinul seu bisericeii pe fiitorii ei credincioși.

Aștădi din foșorul acesta pășesc atară și întră în biserica credincioșii. Dacă în foșor atmosfera spirituală, adevă educațiunea și instrucțiunea e nesănătoasă, sau poate infectată, ea nici atunci nu încetează a tortura pe locuitorii sei impiliți în modul acesta și a le vesceđi viața religioasă-morală, când ei întră în biserica.

Ca nu cumva și noi acuși să ne căpătăm credincioșii din foșoare de aceste, trebuie să ne cugetăm de timpuriu, că pentru noi să nu se înființeze atari foșoare, ceea ce dorim a dobândi și prin această petițiune omagială a noastră.

Precând plecați înainte tronului Maiestăței Voastre ne rugăm pentru ascultarea și împlinirea prea grațioasă a acestei cereri prea umilite, perenăm cu cea mai adencă supunere omagială.

Al Maiestăței Voastre
Viena 9 Februarie 1879
prea umiliți și prea credincioși supuși și capelani.

Dr. Ioan Vancea m. p.

archiep. și metropolit.

Dr. Victor Mihályi m. p.

episcopul Lugosului.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Lugos, în 21 Februarie. (Adresa Lugosenilor). Ve comunic aci adresa de mulțămire, ce a îndreptat o comitetul par gr. or. din Lugos cătră capii bisericeii noastre gr. or. în cauza intenționatului proiect de lege pentru introducerea limbei maghiare ca studiu obligat și în scoalele noastre confesionale:

Escelența Voastră, Inalt Prea sântite domnule Archiepiscop și Metropolit!

Mângaiată e biserica, fericită e națiunea când din stință și iubire adevărată e superbă pre capul și păstorii sei!!

Superbă e națiunea română, superbă e biserica noastră pre Escelența Voastră ca cap al bisericeii române! Superbă! căci pași Escelenței Voastre intruși cu pași capilor dieceselor și a deputațiunilor consistoriale din tustrelele diecese, față de proiectul de lege pentru introducerea limbei maghiare ca studiu obligat de învățământ în scoalele noastre confesionale, au fost și sânt adevărate espresiune a simțirei fie-cărui membru al bisericeii și a fie-cărui Român, iară deamna înaintea acestui simț național la pregrațiosul tron al Maiestății Sale, ne-au umplut inimile de stimă, recunoștință, neclătită alipire și devoțiune cătră Escelența Voastră.

O vibrare rigidă a cuprins pe poporul român la respândirea acelu proiect de lege, căci în acela vedea mână rece ce tindea al scoate din ultimul dar, sigurul asil, din paladiul individualității naționale, din școala și biserica autonomă și națională, o mâna carea tindea a rupe aceea ce legea pozitivă a garantat bisericeii și scoalei; țintind pași Escelenței Voastre salvarea autonomiei noastre bisericeii, biserica trebuie să fie mângaiată; luptându-ve pentru tesaurul nostru cel mai prețios pentru dulceă noastră limbă, încrederea, stima și recunoștința trebuie să încălzască inima fie-cărui Român, căci de mândria eređită dela străbunii nostri ne sânt pline piepturile noastre pentru limba și na-

țiunea noastră și cu alipire neclătită cătră autonomia noastră bisericească carea garantează păstrarea și dezvoltarea liberă a limbei noastre. Fie alte națiuni în fala lor mai inchipuite și în situațiunea lor mai favorite de soarte, noi în conștiința nobilei origine și gloriosului trecut istoric, nu dorim împărțășirea falei și a mărireii lor dar nici nu lăsăm să ni se obtrudă sau oculeze.

Armonia capilor bisericeii și națiunei noastre, conțelegerea perfectă între consistoriile dieceselor în aceasta cestiune corespunde uniformului puls ce bate în toți membrii bisericeii și a națiunei, e dovadă despre consonanța convingerei poporului cu capii și conducătorii sei.

Istoria noastră națională și bisericească pentru carea soartea până a cum puține pagine senine a destinat, a înregistrat acest moment de mare însemnătate istorică în viața neamului nostru pre o pagină luminată și va adauge cu neparțialitate și fidelitate profunda mulțămire, recunoștința și iubirea, cu carea națiunea și biserica însoțesce acesti pași ai Escelenței Voastre și a înaltei deputațiuni.

De aceasta mulțămire și stimă subscrisul comitet parochial a bisericeii gr. or. române din Lugos pătruns fiind, grăbesce a o străpune la înaltul scaun a Escelenței Voastre cu rugarea, ca să binevoiți a împărțăși tot aceste simțimente tuturor membrilor a înaltei deputațiuni din archidieceșă de sub înțeleapta D-Voastre conducere.

Lugos, din ședința comitetului parochial al bisericeii gr. or. române, ținută în 18 Februarie 1879.

Julian Ianculescu m. p.,
president.

Parteniu Pestean m. p.,
notar.

Ciuma orientală.

„Pol. Cor.“ dto 8 Martie raportează sub semn oficial: După o telegramă a medicilor austriaci din Wetlianca, pe malul drept al Volgei de 40 dăle nu s'a mai ivit nici un cas de ciumă.

Guvernul rusesc a luat măsuri energice și potrivite împotriva primejdiilor ciumei. Medicii declară după cercetările de până acuma, că boala ar fi în adevăr ciuma asiatică.

Pe când la vatra epidemiei situația din ce în ce devine tot mai favorabilă, astfel încât generalul Melikoff anunță stingerea pentru moment a epidemiei — din Petersburg vin sciri, ce prin aceea, că se contradic, da. loc la nedumeriri.

Casul de boală a țeranului Prokoffjeff încă tot nu este deplin lămurit; căci pe când doctorul Botkin și acum mai susține părerea sa, că numitul individ are buboanele de ciumă ear profesorul Levin din Berlin combat numai părerea, că numitul țeran ar suferi de sifilis — pe atunci de altă parte „N. W. Tagblatt“ primesce din Berlin dto 7 Martie următoarea scire alarmătoare: „Nu este nici o îndoială, că în Petersburg grasează oare care formă de boala buboanelor.

Se asigură că numărul celor îmbolnăviți trece preste 140, dar până acuma încă n'a murit nici unul dintre cei îmbolnăviți. Cei mai mulți dintre profesorii facultăței de medicină din Petersburg conglăuesc cu profesorul Botkin, că aceste casuri pot fi luate drept precursorii unei epidemii serioase. Populațiunea Petersburgului se află într'o agitație permanentă.“

Scirea foaiei vieneze la toată întâmplarea esagerează, și pare a curge din isvor mai mult politic, Rusiei antipatic; întocmai ca și unele sciri mai noue din Galiția despre ivirea unei boale suspecte (!), care mai pe urmă s'a arătat că nu este de loc ciuma.

Varietăți.

* (In afacerea alegerilor la sinodul archidieceșan). În cercul XII al Clujului cu locul de scrutiniu M. N. Zsombor în urma abdicerei dlui Victor Pipoș este denumit comisariu consistorial mirean dl Anania Trombițaș, ear în cercul XV al Târnavei cu locul de alegere Deag în urma resignării d-lui protopresb. Ioan Almășan este denumit comisariu consist. proeșc dl Daniil de Tâmaș, adm. protopresbiteral.

* (Mulțămire publică). Subscrisul paroch gr. or. în numele comitetului parochial imi țin de sânta datorință a aduce publice cordiala mulțămire marinimosului locuitor din „Teliu“ Neculae Ganea, carele pătruns fiind de misera stare în care se află nu numai poporul, ci și biserica noastră, carea nu avea până acum pe ce sau în ce și păstra vestmintele sântite, decât un mic scaun de lemn, cu care se servea și cliseriul la aprinderea candelor, sa milostivit a cumpăra pe sama bisericeii noastre un garderob mare și frumos în preț de 10 fl. v. a.

Dee Dđeu ca fapta lui marinimosă să și afle cu atât mai mulți imitatori, cu cât biserica noastră, mai având încă imeperioasă lipsă nu numai de vase și odoare sântite și vestminte bisericeii, ci și de mineele lunari; va primi pe lângă cea mai viuă recunoștință și de aci încolo astfel de oferte marinimoase dela fii sei.“

Marcoș în 18 Februarie 1879.

George Dogar m. p.
paroch gr. or.

* (Estravaganță ungurească) Diarul din Pesta „Egyetértés“ publică consecutiv de trei ori, scirea: „Că România va fi în curând împărțită, între Rusia și Austro-Ungaria anume astfel: Moldova și Dobrogea la Rusia, și Muntenia și Oltenia la „Austro-Ungaria.“

Nu credem că această nouă schimbare a cartei Europei răsăritene, de cătră patrioții redactori dela „Egyetértés“, a produs alt ceva, decât risul cetitorilor acestei foi.

* (Un nou diar românesc în Budapesta). „Egyetértés“ publică scirea senzațională, că guvernul voiesce să scoată la lumină un organ de publicitate în limba română. Precum aflăm, împărțășirea aceasta e exactă, numai redactorul nu s'a găsit încă. Diarul ar apăre în Budapesta, cel puțin de trei ori pe săptămână.

„Fam.“

* (Un profesor de universitate dascăl desat). Fostul profesor al universității din Moscova d. S. A. Ratșinsky, hotărindu-se a funda o școală în satul de pe proprietatea sa și a învăța singur pe copii, s'a adresat autorității de arondisment din orașul Bely, spre a obține concesiunea necesară pentru acest scop.

Aceasta îl întrebă: Dar cine ești dta, și de unde ai dreptul a învăța copii?

Negăsind suficient titlul de fost profesor de universitate, el a fost supus unui examen ținut în orașul Bely din gubernia Smolensc, și numai după ce s'a constatat că șcie destulă carte spre a învăța pe copii din sat, i s'a dat concesiunea cerută.

* (Un sfint, locotenent-colonel). Portugalia este în general o țară fericită; dar cu toate aceste, populația ei este cădută în fanatismul cel mai mare, și chiar guvernul este mai catolic decât însuși Papa din Roma.

Cetim, într'un diar portugez, următorul decret al regelui Dom Joan al VI-lea dela începutul seculului actual:

„Dom Joan, din grația lui Dumnezeu prinț regent al Portugaliei și

Algarvei etc., fac cunoscut și vestesc pe toți acei, cari văd acest decret, că eu adoresc cu deosebire pe sfântul Antoniu, la care se roagă poporul acestui oraș cu cea mai mare evlavie, și fiind că ceriul a blagoslovit silințele armatei mele, dând pace monarhiei portugezese, la care eu în evlavie mea cred că a contribuit în mai mare parte numitul sfânt. Astfel fiind, am hotărât de a 'i oferi postul unui locot.-colonel în infanterie, pentru care va primi și solda cuvenită, conform cu ordinul meu regal“.

„Mareșalul Ricardo Xavier de Cunha, este însărcinat cu executarea acestui decret, și va îngriji, ca sfântul să primească la timp solda sa.“

„Dat sub garanța autentică a sigilului meu cel mare.“

Este destul de ridicul și trist, că în secolul al 19-lea, fie chiar pe la începutul lui, să se întempele un astfel de lucru. Dar ce vor dice cetitorii noștri, când vor afla, că acel sfânt Antoniu este încă ađi locotenent-colonel în infanteria portugeză, primind solda sa în această calitate... negreșit prin mâinile popilor, cari o cheltuiesc pentru densusul și în numele lui??

Multe pensii inutile se plătesc în toate statele lumii, însă ne îndoiim, că există un stat, care plătește o pensie ca cea de față.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

București, 10 Martie n. Camera a primit cu 71 contra 19 voturi declarația, că revisiunea art. VII din constituția (egala îndreptățire a confesiunilor) este de lipsă. Propunerea minorității, care neagă necesitatea aceasta, fu respinsă.

Seghedin, 10 Martie n. După ameași apele au crescut puțin. Prin ridicarea sêvêrsită a stavilelor Seghedinul se poate privi de scâpat.

Budapesta, 10 Martie n. Toate secțiunile afară de a șasa, au primit proiectul de lege pentru inarticularea tractatului dela Berlin.

London, 10 Martie n. În camera de jos ministrul Northcote declară: guvernul este gata a tracta cu Iacob Kan.

Concursurile propuse de societatea academică română,

conform decisiunilor luate în sesiunile de pe la anul 1878.

I. Premie privitoare la filologie și literatură.

(Urmare).

C. Premiu Năsturel.

(din seria A. pentru subiecte puse la concurs, d) referenți la limbistică și istoria filologică sau literară a limbii române).

Conform decisiunii luată în sesiunea anului 1877, se publică concurs pentru cea mai bună lucrare asupra subiectului:

„Suficelul licuid (*l, r*) și suficelul gutural (*k, g*) în limba română.“

I. Programa:

Disertațiunea completă va cuprinde:

1. O scurtă introducere asupra suficelilor licuide și guturale în limbile ario-europene în genere.

2. Un studiu general asupra acestor suficse în limba latină, în limbile vechi italice și în cele romanice occidentale.

3. Un studiu special asupra lor în limba română, de pre cele trei dialecte: daco-român, macedon-român și istriian, arătând între altele:

a) diferențarea suficelului licuid *l* și *r*, precum și a celui gutural *k* și *g*;

b) trecerea lor ulterioară în suficuri palatali, nasali sau altele;

c) rolul tuturor acestora în nume și în verbi;

d) proveniența lor la Români din

latină, din ante-romană sau din alte limbi.

II. Condițiuni:

1. Va fi scris românesce, într'o limbă corectă și clară.

2. Mărimea operatului va fi minimum de 20 coale de tipariu, format octav ordinar cu litere cicero.

3. Terminul concursului, când manuscriptele au să vină în cancelăria societății academice, este 15 Aug. 1880.

Cele venite mai târziu nu se vor lua în considerațiune.

4. Manuscriptele se cer să fie scrise curat, ligibile și de mână străină, bine legate în fascicule și paginate.

5. În fruntea manuscriptului va fi scris o devisă sau motto în ori ce limbă și tot de mână străină.

6. Pre lângă manuscript se va alătura și o scrisoare închisă cu sigil, fără inițialele autorului, adresată către societatea academică. Plicul va purta pre densusul devisa manuscriptului, scrisă iarăși de mână străină, iară în lăuntru numele autorului.

7. Manuscriptele se vor censura prin secțiunea filologică, care va propune societății academice, în ședința plenară, premiarea aceluia dintre operatele venite, care va merita premiul destinat pentru această lucrare.

8. Manuscriptele nepremiate se vor păstra în arhivul societății până ce se vor reclama de autorii lor, ale căror nume rămân necunoscute, fiind că plicurile ce le vor cuprinde nu se vor deschide.

9. Premiul defipt pentru această lucrare este de lei 5000, fără de-a putea fi împărțit.

10. Societatea își rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale disertațiunea ce se va premia.

II. Premie privitoare la istoria și științele politice și morale.

D. Premiu Cuza.

Secțiunea istorică a societății academice a propus și societatea a aprobat prelungirea concursului asupra tessei:

„Istoria Românilor în Dacia Traiană, dela Aurelian până la fundarea principatelor Moldova și Țara Românească.“

Condițiunile concursului sunt:

1. Operatul va fi scris românesce, cu stil clar și corect.

2. Mărimea lucrării va fi ca de 20 coale de tipar, format quart mic sau octav ordinar, cu litere cicero.

3. Terminul prezentării manuscriptelor la concurs, este 15 August 1882.

4. Manuscriptele se vor prezenta anonime, purtând o devisă care va fi reproducă pe un plic sigilat, conținând numele concurentului.

5. Premiul ce se va acorda opului celui mai bun, va fi de 4000 lei.

6. Societatea academică își rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale, disertațiunea ce se va premia.

E. Premiu Năsturel.

(din seria A. cu fondul rezervat din anul 1878. Premie pentru subiecte puse la concurs, b) referenți la științele morale și politice, Jurisprudența și Economia socială, mai ales ale țerilor române.

Conform decisiunii luată în sesiunea anului 1878, se publică din nou concurs asupra tessei următoare:

„Țeranul român“. Disertațiunea asupra stărei sale morale, sociale, economice și politice, în trecut și în prezent, în principatul România.“

Condițiunile sunt:

1. Disertațiunea va fi scrisă în limba română, cu stil clar și corect.

2. Mărimea lucrării va fi ca de 20 coale de tipar, format în quart mic sau în octav ordinar, litere cicero.

3. Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi 15 August 1881.

4. Manuscriptele se vor prezenta anonime, purtând o devisă care va fi reproducă pe un plic sigilat, conținând numele concurentului.

5. Premiul ce se va acorda opului celui mai bun, va fi de 5000, fără a pute fi împărțit.

6. Societatea academică își rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale disertațiunea ce se va premia.

III. Premie privitoare la științele naturii.

F. Premiu Năsturel.

(din seria A. Premie propuse la concurs, c) referenți la științele fizice și naturale, mai ales întru cât se atinge de natura fizică a țerilor române).

Conform decisiunii luată în sesiunea anului 1878, se publică concurs asupra tessei următoare:

„Descrițiunea completă, sub raportul fizic și economic, al unui județ al României, (după alegerea fie-cărui concurent în parte).“ *

Cu programa aceasta:

1. Geografia cu ramificațiunile ei (orografia, hidrografia, topografia);

2. Ochire asupra istoriei naturale (țerămurile, flora, fauna);

3. Starea economică, atât agricolă cât și industrială;

4. Statistica populațiunii, (starea civilă, statistica religioasă, juridică, medicală, militară, scolastică; naționalitățile etc.);

5. Etnografia (adecă descrierea usurilor, credințelor populare, porturilor locale etc.)

Condițiunile sunt:

1. Disertațiunea va fi scrisă în limba română, cu stil clar și corect.

2. Mărimea lucrării va fi ca de 25 coale de tipariu, format în quart mic sau în octav ordinar, cu litere cicero.

3. Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este 15 August 1881.

4. Manuscriptele se vor prezenta anonime, purtând o devisă care va fi reproducă pe un plic sigilat, conținând numele concurentului.

5. Premiul ce se va acorda opului celui mai bun, va fi de lei 5000, fără a pute fi împărțit.

6. Societatea academică își rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale disertațiunea ce se va premia.

(Va urma.)

*) Se esclud d'entre județele țerei aceste, cari se află descrise pe deplin în „Analele Statistice“ de Martianu și în monografiile agricole ale d-lui Ioanu Ionescu.

Bursa de Viena

din 10 Martie n. 1879.

Argint	5 54
Galbin	9 29
Napoleon d'aur (poli)	57 35
Valuta nouă imperială germană	

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 21 Martie imobil. lui Iulius Filep (trib. M. Vásárhely); în 17 Martie și 17 Aprilie imob. lui Mihail Malmer în Bălcăciu (jud. cerc. Mediaș); în 10 Martie și 10 Aprilie imob. lui Ferdinand Czirner în Lepadia românească (judec. cerc. Aiud); în 18 Martie și 18 Aprilie imob. lui Emerich Szalak în Matei; în 22 Martie și 22 Aprilie imob. dnei Stefan Lăday în Gherla (jud. cerc.); în 17 Martie și 15 Aprilie imob. lui Mihail Schindler jun. și Mihail Fernengel în Mediaș (jud. cerc.); în 21 Martie și 21 Aprilie imob. Sofiei Lanyi în Sz. Ajta (jud. cerc. S. Szt. György); în 27 Martie și 29 Aprilie imob. lui Alecsandru Șerban și soției sale în S. Szt. György (jud. cerc.); în 7 Aprilie imob. Gallinei, Nuței și Sofiei Bratu în Nou (jud. cerc. Făgăraș); în 5 Iunie și 5 Iulie imob. și mob. lui Nicolau Bartha în Rugfalău; în 5 Maiu și 5 Iunie imob. lui Ignatz Iakab jun. și soți în Rusu; în 7 Aprilie și 7 Maiu imob. lui Pavel Matei în Bikafalva (trib. Szt. Udvárhely); în 27 Martie și 26 Aprilie imob. rămasului după Maria Tomi Baltes și soți în Mohu (tribunal Sibiu); în 18 Martie imobil. lui Ioan Schmidt în Mediaș (jud. cerc.); în 17 Martie și 17 Aprilie imobil. și mob. lui Moritz Lax și soției sale în N. Sikarlo; în 26 Martie imob. lui Max Herskovits în Kissikarlo (jud. cerc. Nagybánya); în 1 Aprilie și 1 Maiu imob. lui Lazar Bors în Sz. Udvárhely (trib.)

Nr. 46.

1-3

CONCURS.

În urma concesiunii venerabilului consistoriu archidiecezan de dat. 23 Ianuarie 1879 nr. 153 prin aceasta se escrie concurs pentru parochia de clasa a III. din Ruda până în 24 Martie a. c.

Doritorii de a ocupa această parochie au ași asterne petițiunile lor instruite în înțelesul Statutului organic până la ziua susprefiptă la subsemnatul.

Brad, 16 Februarie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

N. I. Mihelțan, m., p. protopop gr. or. a Zarandului.

„Albina“

Institut de credit și de economii în Sibiu.

Domnii acționari ai Institutului de credit și de economii „Albina“ se invită prin aceasta în vertyutea § 19 al statutelor societății la

VI adunare generală ordinăriă,

care se va ține la Sibiu în 28 Martie 1879 stilul nou, înainte de ameađi la 10 oare în casa institutului din strada Bayer Nr. 1.

Obiectele:

1. Raportul general al Direcțiunei, bilanțul anual și raportul comitetului de revisiune.
2. Ficsarea dividendelor.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea prețului marcelor de prezență.
5. Alegerea a doi membrii de Direcțiune în sensul §. 36 din statute.
6. Alegerea comitetului de revisiune.
7. Modificarea acelor §§. din statute, cari se referesc la emiterea scrisurilor fonciari, în sensul articolului de lege XXXVI din 1866.

DD. acționari, cari în sensul §§. 22, 23 și 24 din statute voiesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotenți, sunt rugați a și depune la cassa institutului stiliul nou după ameađi la 6 oare.

Sibiu, 12 Februarie 1879.

[9] 2-3

Direcțiunea institutului.